Abstrakt:

Název práce: Stav pacientů s diagnózou spina bifida cystica s myelomeningokélou a následná rehabilitační intervence

Cíl práce: Spina bifida (rozštěp páteře) je vrozený defekt způsobený nesplynutím embryonálních polovin obratlových oblouků. Spina bifida se řadí do skupiny vrozených vývojových vad centrálního nervového systému, které se projevují anomáliemi nervové tkáně a kostními změnami páteře. Jelikož v české literatuře není k dispozici publikace věnovaná této diagnóze, je cílem první části této práce na základě poznatků českých a hlavně zahraničních odborníků, uceleně představit problematiku týkající se rozštěpu páteře, zejména pak jeho cystické podoby. Ve druhé části této práce, na základě 3 případových studií pacientů s postnatální diagnózou spina bifida cystica s myelomeningokélou, bylo cílem porovnat jejich dosavadní rehabilitační léčbu a zjistit, zdali existovaly rozdíly v průběhu rehabilitace vzhledem k rozdílné výšce léze myelomeningokély, dostupnosti a kvalifikovanosti rehabilitační péče.

Metoda řešení: Zpracování získaných informací z dostupných publikací odborné české a zahraniční literatury vztahující se k diagnóze spina bifida a vyhledání 3 pacientů s diagnózou spina bifida cystica, typ myelomeningokéla, na kterých byla aplikována fyzioterapeutická intervence. Ke zpracování výsledků byla použita metoda vzájemného kritického porovnání dosavadní rehabilitační léčby pacientů s rozdílnou výškou léze myelomeningokély doplněné kineziologickými rozbory pacientů č.1, 2 a 3.

Výsledky:. Výsledky ozřejmují, že dosavadní rehabilitační léčba nebyla závislá na výšce léze, a naopak, že byla závislá na dostupnosti a kvalifikaci rehabilitační péče.

Klíčová slova: spina bifida, myelomeningokéla, hydrocefalus, kyselina listová, léčebná rehabilitace